

Svar

(21 maj 2002)

Rådet uppmanar den ärande parlamentsledamoten att läsa de svar som redan givits på dessa frågor i samband med frågestunden under sammanträdesperioden i februari 2002 i Strasbourg (fråga H-0055/02 från Hans-Peter Martin, "Löneanspråk från konventets ordförande") samt svaret på skriftlig fråga P-3630/01 från Hans-Peter Martin, "Konventsordförande".

Rådet betonar att Europaparlamentet vid plenarsammanträdet den 2728 februari 2002 godkände ett arrangemang som gör det möjligt att garantera finansieringen av konventet.

Rådet påminner dessutom den ärande parlamentsledamoten om att det är Europeiska rådet som har utsett Valéry Giscard D'Estaing till konventets ordförande, vilket även framgår av punkt III i bilaga I "Laekenförklaringen om Europeiska unionens framtid" bilaga till ordförandeskapets slutsatser Laeken den 1415 december 2001. Fråga 6 är därför inte längre aktuell.

(2002/C 205 E/108)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0230/02

från Bartho Pronk (PPE-DE) till kommissionen

(6 februari 2002)

Ämne: Tilläggs pensionssystem som hindrar den fria rörligheten

Rörligheten för EU-medborgare som under sitt yrkesliv arbetar eller har arbetat i olika medlemsstater hindras av tilläggs pensionssystemen. Exempel på sådana hinder är förhållandet att vissa regelverk kräver en kvalificeringsperiod innan man börjar räkna pensionspoäng, eller – vilket är vanligare – att det inte finns någon möjlighet att räkna samman olika intjänandeperioder. Eftersom tilläggs pensionerna inte faller under förordningen, finns det inget kompenserande system som motverkar hindren för arbetstagarnas fria rörlighet.

Frågan till kommissionen är därför följande: Instämmer kommissionen med mig att tilläggs pensionssystemen hindrar den fria rörligheten för arbetstagare inom gemenskapen? Kan kommissionen meddela om man tänker vidta kompensationsåtgärder för detta?

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(3 april 2002)

Såsom parlamentsledamoten mycket riktigt påpekar omfattar den nuvarande EU-lagstiftningen om social trygghet för migrerande arbetstagare (förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾) inte icke lagstadgade system för tilläggs pension.

Dessa system omfattas av direktiv 98/49/EG⁽²⁾, som garanterar likabehandling i fråga om bibehållande av pensionsrättigheter. Medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som behövs för att se till att personer som är försäkrade i kompletterande pensionssystem får behålla sina intjänade pensionsrättigheter i de fall då avgifter inte längre betalas till dessa system för dessa personer med anledning av att de flyttar från en medlemsstat till en annan, i samma utsträckning som för de försäkrade som inte längre betalar några avgifter men fortfarande är bosatta i samma medlemsstat.

Medlemsstaterna ska också se till att alla förmåner som utfaller enligt kompletterande pensionssystem, efter avdrag för eventuella skatter och transaktionskostnader, betalas ut i andra medlemsstater till personer som är försäkrade eller har rättigheter i sådana system. Enligt direktiv 98/49/EG får även avgifter fortsätta att

betalas till ett kompletterande pensionssystem i en medlemsstat av en utsänd arbetstagare som är försäkrad i ett sådant system eller för dennes räkning under den tid han eller hon är utsänd till en annan medlemsstat.

Detta direktiv reglerar dock inga andra problem, t.ex. i fråga om kvalifikationsperioder. Med hänsyn till att frågan är så komplex eftersom den berör både socialförsäkrings- och skattefrågor är det viktigt att alla berörda parter får vara med att utarbeta lämpliga lösningar. Kommissionen har därför inrättat ett europeiskt pensionsforum för att medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter, pensionsinstitutionerna och pensionsfonderna tillsammans ska kunna undersöka de främsta hindren och försöka finna de bästa lösningarna. På grundval av resultatet av dessa diskussioner kommer kommissionen, enligt sitt tillkännagivande i handlingsplanen för kompetens och rörlighet av den 13 februari 2002⁽³⁾, att under våren 2002 inleda ett formellt samråd med arbetsmarknadens parter. Detta samråd tar sikte på ytterligare åtgärder för att ge arbetstagare som flyttar till andra länder ökade möjligheter att ta med sig sina kompletterande pensionsrättigheter.

Dessutom ställer beskattningen av kompletterande pensioner ofta till hinder för arbetstagarnas fria rörlighet. Kommissionen offentliggjorde med anledning av detta den 19 april 2001⁽⁴⁾ ett meddelande om avskaffande av skattehinder för tillhandahållande av tjänstepensioner över gränserna. På grundval av detta meddelande har Ekofinrådet förbundit sig att arbeta för att förbättra informationsutbytet om tjänstepensioner mellan medlemsstaterna och att arbeta med frågor som rör dubbel- och nollbeskattning. Ekofinrådet kommer att slutföra detta arbete i slutet av detta år. Kommissionen studerar för närvarande medlemsstaternas skatteregler för tjänstepensioner och kommer att vidta de åtgärder som krävs för att se till att de grundläggande friheterna enligt EG-fördraget iakttas samt hänskjuta frågan till EG-domstolen på grundval av artikel 226 i EG-fördraget. Två mål är redan under behandling i domstolen, målen "Danner" och "Skandia-Ramstedt"⁽⁵⁾. Båda målen kan i hög grad komma att bidra till att undanröja skattehinder om utslagen sker till förmån för skattebetalarna.

(1) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, EGT L 149, 5.7.1971. Förordningen är uppdaterad genom rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 30.1.1997) och senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 av den 5 juni 2001 (EGT L 187, 10.7.2001).

(2) Rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen, EGT L 209, 25.7.1998.

(3) KOM(2002) 72 slutlig.

(4) Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, EGT C 165, 8.6.2001.

(5) Mål C-136/00 och mål C-422/01.

(2002/C 205 E/109)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0231/02

från **Arlindo Cunha (PPE-DE)** till kommissionen

(6 februari 2002)

Ämne: Genomförandet av gemenskapsstödrådet för skogsbruket i Portugal

Då gemenskapsstödrådet för Portugal godkändes meddelade jordbruksministern att regeringen ämnade investera 200 miljarder escudos i skogsbruket. Det framgår emellertid av de uppgifter som jag fått från fackmän inom sektorn att utfallet (avtal om beviljande av stöd mellan stat och stödmottagare) är mycket lägre än vad som man kommit överens om med kommissionen oberoende av om det är fråga om Agro-programmet (åtgärd 3) eller Ruris-planen (beskogning av åkermark). Detta kan leda till att gemenskapsmedel överförs till andra stater efter 2002.

Hurdant är det materiella och ekonomiska utfallet av dessa åtgärder (när det gäller avtal som ingåtts, alltså inte projekt som godkänts)?